

บทความลวงคอลัมน์เขียน

ความสัมพันธ์ระหว่างเศรษฐกิจ กับ คุณธรรมและจริยธรรม

เป็นไปตามที่เราเคยได้ยิน ได้ฟัง เคยรับพ่อแม่พี่น้อง ที่ว่า การศึกษาไม่ช่วยอะไรเลย ไม่ได้ทำให้คนเป็นคนดีขึ้นมาเลย ผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ที่มีอำนาจ มักหาหินกับการเอาเปรียบผู้ที่ด้อยกว่า ใช้กลโกงสารพัดชนิด เพื่อให้ได้มาซึ่งเงินทอง อำนาจ และบารมี ดังนั้นผมจึงอยากจะบอกคนพวกนี้ว่า ขอร้องเถอะ โปรดอย่าได้บอกว่าเป็นเรียนจบมาจากที่ไหน เพราะว่าบอกไปก็มีแต่จะทำให้สถาบันการศึกษาอันศักดิ์สิทธิ์นั้นเขาเสียชื่อ!

สังคมในอดีตหรือสังคมในชนบทในปัจจุบันเขาอยู่กันอย่างสงบสุข ถึงแม้จะไม่รวยมากนัก ไม่มีคนแก่มากนัก แต่สิ่งที่เขาถือว่าเป็นสิ่งที่เรียกว่าคุณธรรมและจริยธรรม ถ้าถามว่าความมีคุณธรรมและจริยธรรมของประชาชน ของนักวิชาชีพ และของผู้นำประเทศมีความสำคัญอย่างไร คำถามนี้ตอบได้ง่ายนิดเดียว คือ สำคัญมาก และเกี่ยวข้องกับคุณภาพของ สังคม เศรษฐกิจ และการเมืองโดยตรงเลยครับ

ลองคิดว่าผมซึ่งเป็นอาจารย์ที่มีความรู้ความสามารถในการสอนสูง แต่ผมนำความรู้มาใช้ในการหาเงินกับนักศึกษาในทางที่ผิด เช่น ขายเกรด หรือตั้งเงื่อนไขในการให้เกรดแบบแปลกๆ เช่น ถูกชะตา หรือหน้าตาดีแบบนี้เป็นสิ่งที่ต้องการไหมครับ และถึงแม้ว่านักศึกษานั้นจะได้เกรดสูงๆแล้วเรียนจบ จะทำมาหากินเป็นหรือเปล่า และถ้าทำมาหากินได้ จะเชื่อได้อย่างไรว่าเขาจะทำมาหากินแบบสุจริต เพราะว่าวิธีการเรียนจบยังไม่สุจริตเลย! แล้วความมีคุณธรรมและจริยธรรมไปเกี่ยวข้องกับอะไรกับสถานะทางเศรษฐกิจ? เรื่องนี้มีความเป็นนามธรรมสูง หาใบเสร็จยาก แต่เอาเป็นว่าอธิบายในเนื้อหาของประสิทธิภาพในการจัดสรรทรัพยากรแล้วกันครับ นั่นคือการจัดสรรทรัพยากรจะมีประสิทธิภาพก็ต่อเมื่อตลาดมีการแข่งขันเสรี หรือก็คือไม่ถูกแทรกแซงด้วยวิธีการซึ่งจะก่อให้เกิดการบิดเบือนในการจัดสรรทรัพยากรนั้น แต่ เอ.. แล้วถ้าตลาดไม่ถูกแทรกแซงและถูกควบคุมแล้วอะไรจะเป็นตัวกำหนดทิศทางของตลาดล่ะ คำตอบก็คือ Invisible hand ง่ายๆ ก็คือความสนใจในการทำให้ความพอใจ หรือกำไร ของตนเองสูงสุดนั่นเอง แต่! ถ้าเป็นอย่างนี้คนเก่งก็เอาเปรียบคนที่ด้อยกว่านะสิ! ถูกต้องแล้วครับ ดังนั้นการถูกแทรกแซงและถูกควบคุมจึงต้องมีบ้าง

ในทางเศรษฐกิจคนเก่ง มีทุนมาก จะเป็นผู้กอบโกยผลประโยชน์ ดังนั้นจึงต้องมีกฎหมายและวิธีการในการควบคุมและกระจายผลประโยชน์ให้ถึงผู้ด้อยกว่าด้วย จึงเป็นที่มาของการให้บริการของรัฐ และนโยบายสนับสนุนการทำมาหากินให้กับคนทั่วไป นั่นคือการแทรกแซงกระทำโดยการคำนึงถึงผลประโยชน์และสถานะภาพทางเศรษฐกิจของคนโดยทั่วไป

แต่ถ้าเมื่อใดคน เก่ง แต่ ไม่ดี ไม่มีคุณธรรมและจริยธรรม เข้าควบคุมแทรกแซงระบบการจัดสรรและเป็นผู้ออกแบบนโยบาย ผลประโยชน์จะถูกเคลื่อนย้ายไปสู่คนกลุ่มน้อย คนทั่วไปจะยากจนความมั่งคั่งจะเติบโตในกลุ่มเล็กๆ ความยากจนจะเกิดขึ้นในกลุ่มใหญ่ๆ สุดท้ายคนกลุ่มใหญ่เหล่านี้ก็ไม่มีปัญญาทำมาหากิน ยากจนแล้วต่อไปต้องทำอะไรครับ ขออย่างเดี๋ยวนะครับ แล้วลูกหลานทำอะไรครับ ขอ ขอ และขอ เลขครับ อย่างนี้มาตรการฉุกเฉิน ลดแลกแจกแถมเพียง 6 รายการคงไม่เพียงพอ ผมว่าคิดรอไว้ซัก 100 รายการเลขครับ

อ.อดิเรก วัชรพัฒนกุล

หัวหน้าสาขาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยภาคกลางนครสวรรค์